

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2290/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле др АА из ..., чији је пуномоћник Драган Нововић, адвокат у ..., против туженог Учитељски факултет у Призрену, са привременим седиштем у Лепосавићу, чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат у ..., ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж1 3/20 од 27.02.2020. године, у седници већа од 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж1 3/20 од 27.02.2020. године.

Образложење

Основни суд у Новом Пазару се решењем П1 205/19 од 27.12.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и након правноснажности решења списе предмета уступио Основном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж1 3/20 од 27.02.2020. године одбијена је жалба тужиле и потврђено првостепено решење.

Против наведеног другостепеног решења тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, за поступање у овој парници месно је надлежан Основни суд у Лесковцу на основу одредаба чланова 38 - 40. и 60. ЗПП и одлуке Апелационог суда у Нишу Су I-1-23/18 од 16.04.2018. године. Нижестепеним одлукама је о месној надлежности одлучено уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истом или сличном чињеничном стању и правном основу, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, ставом 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, ставом 3. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари, ставом 4. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена и ставом 5. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају ревизијом се побија решење којим је одлучено о месној ненадлежности суда. Како се не ради о решењу из цитираног члана 420. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**